

ก13914

มติชน

วันศุกร์ที่ 3 สิงหาคม พุทธศักราช 2544 ปีที่ 24 ฉบับที่ 8547 ราคา 8 บาท

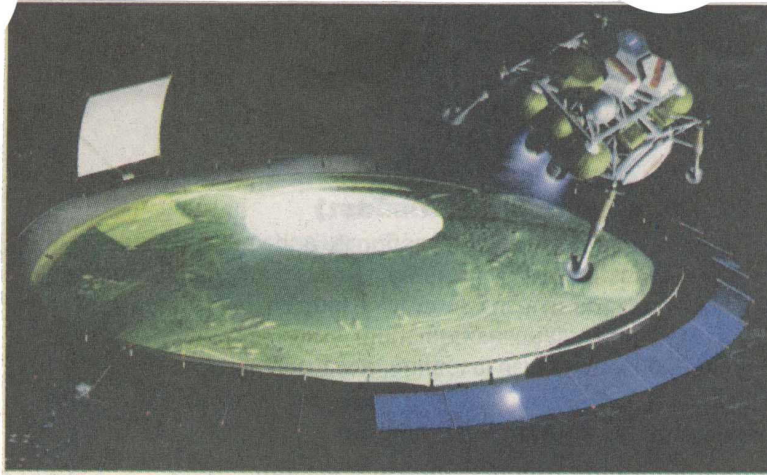
หน้า 22

สุพรรณ
โลก สามมิติ
suksan@matichon.co.th

กระโจนลงห่วง
อวกาศ

พักผ่อนหรู นอนโรงแรมเลิศ

บนดวงจันทร์

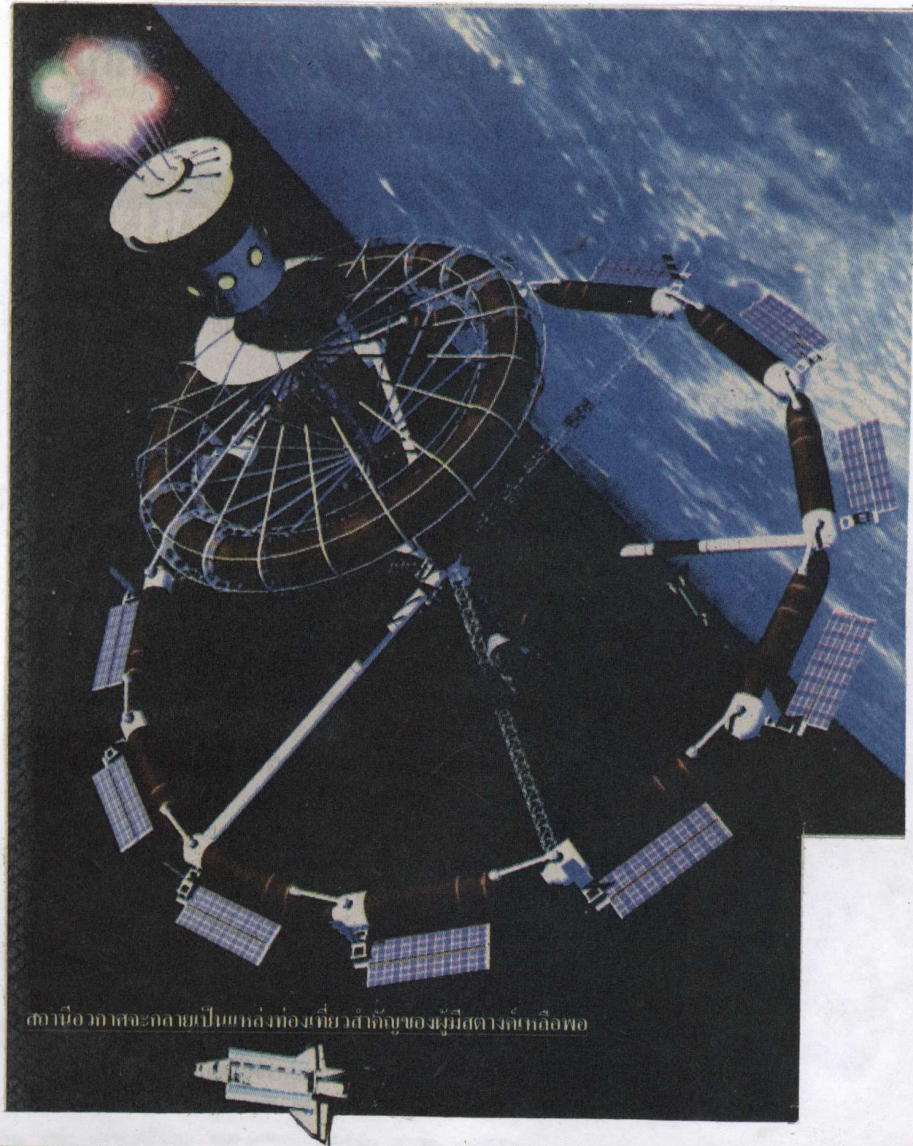
สถานีดวงจันทร์ทำหน้าที่เป็นตัวจักรสร้างพลังงานที่ไร้ขอบเขต

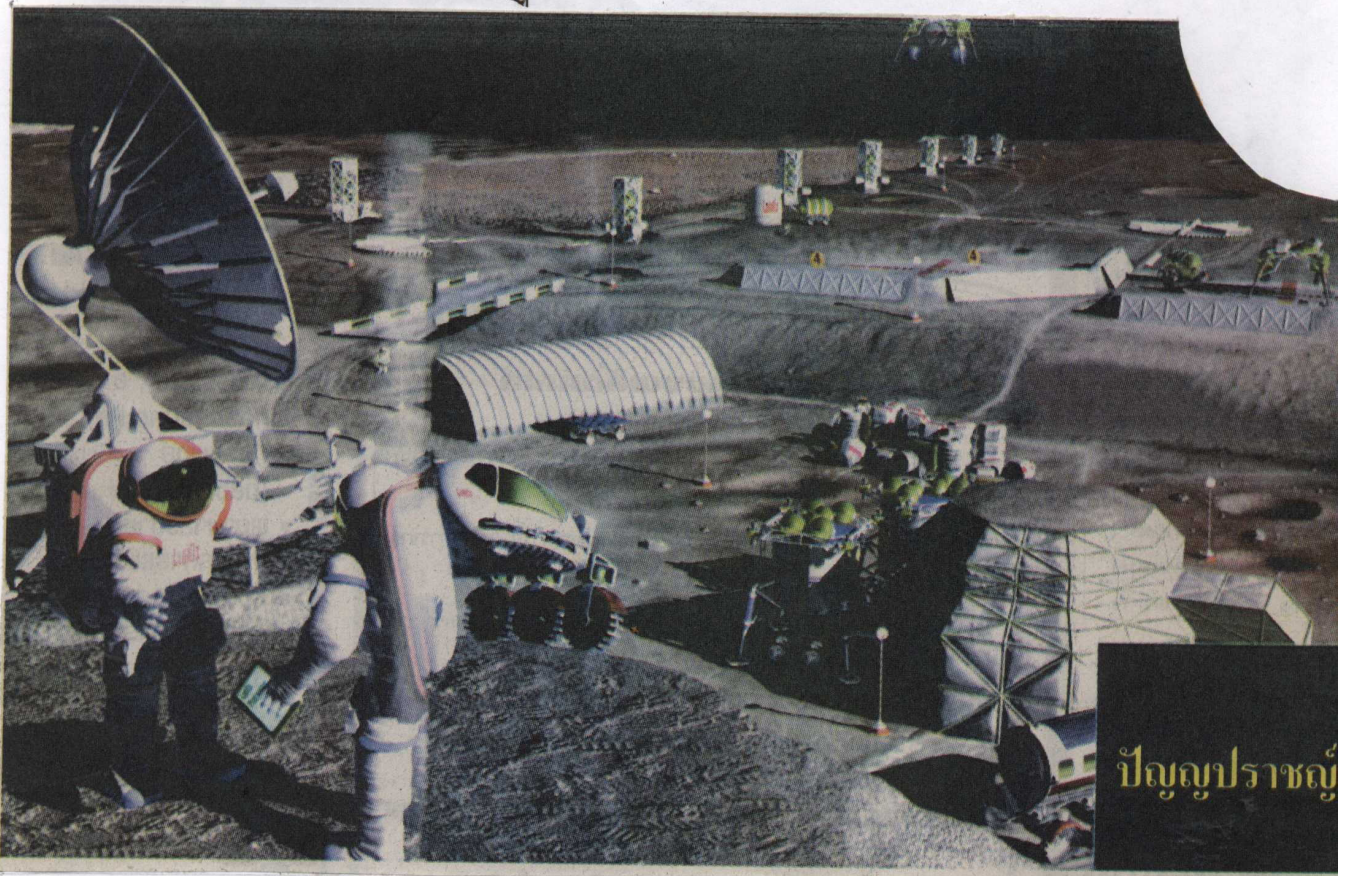
รถใช้งานบนดวงจันทร์กำลังทดสอบ

ภาพจำลอง
บรรยากาศใน
โรงมรมเหนือห้วงอวกาศ

สถานี วกาศจะกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของภูมิภาคเอเชีย

ปัญญาประดิษฐ์

สถานีอวกาศที่สำคัญ ในการตั้งฐานใหญ่ที่ดวงจันทร์

U คมีชาวหรือรายการชิงรางวัลเพื่อให้ได้ออกไปท่องชายแดนบรรยากาศ แม้เพียง 15 นาที ทำเอาชาวประชาตื่นตื่น สงงาดหมายแย่งชิงโอกาสกันไม่หวาดไม่ไหว ดูจากข่าวดังไปทั่วโลก เมื่อเศรษฐกิจอเมริกันยอมทุ่มเงินนับล้านขอโอกาสขึ้นยานรัสเซียไปใช้ชีวิตช่วงสั้นๆ อยู่บนสถานีอวกาศนานาชาติเหนือพื้นผิวโลก แม้ยังสร้างไม่เสร็จ กลายเป็นแรงกระตุ้นๆ น้อยให้กับเศรษฐกิจมากมายทั่วโลกขอเข้าคิวไปท่องอวกาศเช่นเดียวกันนั้นบ้าง โดยเฉพาะกลุ่มเศรษฐกิจใหม่ในแดนอาทิตย์อุทัย

ช่องทางเปิดแล้ว

แทบไม่เชื่อว่าแรงผลักดันที่ทำให้คนเริ่มคิดออกไปท่องเที่ยวอวกาศ มาจากหนังมหากาพย์แห่งสงครามอวกาศ Star Wars แล้วกระจายแนวคิดไปสู่กลุ่มคลังค์ไค้ จนเพิ่มจำนวนพอที่จะทำให้มีนักธุรกิจหัวโตนในญี่ปุ่นเปิดรับแสดงความจำนงจองโอกาสไปท่องอวกาศ จองห้องพักในโรงแรมที่จะมีการสร้างขึ้นโคจรรอบโลก

โรคเห่อเที่ยวอวกาศที่สะสมกันมานานในญี่ปุ่น ค่อยๆ ถูกพัฒนาให้เป็นจริง มีบริษัทยักษ์ใหญ่ร่วมกันวางแผนสร้างรูปแบบและลำดับโครงการก่อสร้างโรงแรมยักษ์บนวงโคจรขึ้น โดยช่วงเวลาใกล้เคียงกันนั้นบรรดาชาติมหาอำนาจในยุโรปเริ่มมีแนวคิดในการสร้างสถานีอวกาศใหญ่ของยุโรป แต่ขาดโอกาสสำคัญในเรื่องเงินทุนจนต้องไปร่วมมือกับอเมริกา และดึงเอาญี่ปุ่นเข้าร่วม มากกลายเป็นสถานีอวกาศนานาชาติ

ญี่ปุ่นขอเป็นแกนนำ

หลังจากที่รัสเซียเริ่มนำเอานักท่องเที่ยวยุโรปขึ้นไปยังบนสถานีอวกาศ กลุ่มนักลงทุนและอดีตนักบินอวกาศของสหรัฐอเมริกา มาร่วมกันตั้งหน่วยงานพิเศษเพื่อหาทางผลักดันการก่อสร้างห้องพักรูหรารูขึ้นไปบนวงโคจรของโลกภายใน 3 ปีข้างหน้า และด้วยยานอวกาศในรูปแบบปัจจุบัน จะสามารถขึ้นนักท่องเที่ยวยุโรปได้คราวละ 100 คน เป็นอย่างน้อย โอกาสคุ้มทุนในการก่อสร้างและดำเนินการจะมีไม่เกิน 10 ปี คาดว่าจะมีคนขึ้นไปเต็มทุกเที่ยวบิน หลังแนวคิดออกเผยแพร่ บริษัทยักษ์ในญี่ปุ่นก็เสนอตัวเองเข้าร่วมทุน แต่ข้างฝ่ายสหรัฐอเมริกายังติดเอื้อนอยู่ หนึ่งแค่ว่าได้ลูกค้าเป็นหลัก แทนที่จะมีคนมาขอส่วนแบ่งกำไร

2
ยิ่งกว่านั้นก็คือ แนวคิดใหม่ใน

การสร้างระบบลิฟต์ขนส่งจากพื้นโลกขึ้นไปสู่โรงแรมบนวงโคจรโดยใช้ระบบขับเคลื่อนจากพลังลม ผสมผสานกับแรงโน้มถ่วง กำลังอยู่ในระหว่างการทดสอบ แม้จะเป็นแนวคิดที่ออกจะติดตลก และฝันเพื่องมาจากนิยายวิทยาศาสตร์ของนักเขียนใหญ่ แต่โอกาสเป็นไปได้อาจมีในไม่ช้า

แค่ 2 ล้านเศษนี่ก็เป็นจริง โอกาสคุ้มทุนดังว่านั่น ด้วยสนนราคากว่า 2 ล้านบาท เป็นค่าเดินทางไปท่องเที่ยวในครั้งหนึ่งๆ Space Tourism Society ในซานตาโมนิกา แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่พยายามจะสานฝันนี้ให้เป็นจริง ผู้ก่อตั้งคนสำคัญชื่อ จอห์น สเปนเซอร์ บอกว่า การไปสร้างจุดท่องเที่ยวใหม่บนอวกาศไม่ใช่เรื่องไกลเกินจริง เพราะจะดำเนินการที่ดังว่าก็อยู่เหนือพื้นโลกไปแค่ 100

ไมล์เท่านั้น ที่นั่นเป็นจุดสนใจที่สุดไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ หรือเพื่อผลทางธุรกิจ

ความพยายามของนักลงทุนน้อยใหญ่มีการถึงขั้นร่วมลงขันแล้วกว่า 500 ล้านเหรียญสหรัฐ(ราว 22,500 ล้านบาท) ออกแบบและก่อสร้าง กำหนดแล้วเสร็จในปี 2005

สุดล้ำาญบนวงโคจร

รูปทรงหลักๆ ของโรงแรมบนวงโคจรคงไม่ต่างไปจากระบบสถานีอวกาศนานาชาติที่จะแล้วเสร็จในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า เพียงแต่จะเพิ่มเติมส่วนอำนวยความสะดวกเข้าไปให้มากเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการสร้างแรงโน้มถ่วง หรือแรงดึงดูดเทียม ด้วยการให้ตัวโรงแรมหมุนเป็นวงกลม นอกเหนือจากการโคจรรอบโลกตามปกติ หากมีการลงทุนมากเกินไปจะเปลี่ยนไปใช้ระบบเดินถ่วงน้ำหนักแบบอัตโนมัติ ด้วยการสร้างระบบยึดเกาะพิเศษที่ตัวรองทำ

ส่วนเด่นที่สุดของโรงแรมอวกาศย่อมเป็นพื้นที่ชมวิว ต้องมีการขยายให้ใหญ่โตเป็นพิเศษ เร่งการพัฒนาวัสดุกระจกเทียมที่มีน้ำหนักเบา แต่ทนแรงกดได้สูง และสามารถป้องกันอุบัติเหตุเล็กๆ น้อยๆ จากการพุ่งชนของสะเก็ดดาวจิ๋วๆ หรือขยะอวกาศเหลือทิ้งจากซากดาวเทียมรุ่นเก่าที่ยังโคจรอยู่รอบโลก

ลองจินตนาการดูเถิดว่า ถ้าได้ขึ้นไปมองทุกจุดรอบโลกในสภาพเช่นนั้น จะสำรวจลึกเพียงไร..

ก้าวกระโดดสู่ดวงจันทร์

ความฝันของนักเดินทางไม่ได้หยุดอยู่ที่วงโคจร แนวความคิดเดิม

ก่อนการส่งมนุษย์อวกาศ นีล อาร์ม สตรอง ขึ้นไปประทับรอยเท้าแรกบนดวงจันทร์ ด้วยจุดหมายที่จะให้เป็นแหล่งพำนักระหว่างการเดินทางออกไปสู่วงนอกของระบบสุริยะจักรวาล เพื่อเป็นฐานที่มั่นในการสำรวจดวงดาวอื่นๆ แม้ระยะหลังต้องชะงักหลายโครงการ เพราะปัญหาเศรษฐกิจทั่วโลก แต่แนวคิดนี้ไม่เคยหยุดนิ่ง

คนที่มาร่วมคิดมีทั้งอดีตนักบินอวกาศ เอ็ดวิน อี. อัลดริน นักวิทยาศาสตร์-วิศวกรในนาซา, มหาเศรษฐีเจ้าของกิจการอินเทอร์เน็ตร่วมกันในนาม Space Frontier Foundation ที่ลอสแอนเจลิส สหรัฐฯ จัดทำโครงการ ออกแบบ ทดสอบโครงสร้าง จัดหาวัสดุที่เหมาะสม และเตรียมการเดินทางไปสร้างอาณานิคมชาวโลกที่ดวงจันทร์

สถานีกลางสู่โลกใหม่

อาณานิคมใหม่จะมีทั้งอาคารที่พัก อาคารสร้างแหล่งอำนวยความสะดวก การพื้นฐานของการดำรงชีวิต ทั้งในเรื่องของอากาศ อาหาร ให้เป็นสถานที่ที่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งแหล่งอาหารจากโลก ซึ่งแทบทุกเรื่องได้ผ่านการทดลอง วิจัย ค้นคว้า ศึกษามากมายทั่วโลก ที่ส่งผ่านความรู้ต่างๆ ให้แก่กันผ่านอินเทอร์เน็ต ยิ่งกลุ่มนักวิชาการในสหรัฐมี

การอุทิศผลการทดลองในเรื่องหุ่นยนต์ที่สามารถ ตั้งเป้าหมายให้เป็นผู้ช่วยสำคัญบนอาณานิคมใหม่นั้น แนวคิดที่ก้าวไกลของมนุษย์กลุ่มนี้ ไปสอดคล้องกับแนวคิดที่ยังไม่ได้ทำของนาซา ทำให้ได้รับแรงหนุนจากนาซาเป็นพิเศษ เพราะเห็นว่าจะเป็นการช่วยประหยัดงบประมาณในการสร้างสถานีกลางเพื่อพัก-เก็บ-เชื้อเพลิง พลังงานก่อนเดินทางเข้าสู่ชั้นบรรยากาศที่ลึกไปกว่านั้น

แหล่งสร้างพลังงานให้โลก

ความหวังที่จะช่วยให้เกิดผลในเชิงธุรกิจจับต้องได้ ไม่เฉพาะการนำเอานักท่องเที่ยวยุโรปไปพักผ่อนยาวนานบนดวงจันทร์เท่านั้น หากยังคำนึงถึงประโยชน์ในช่วงระยะแรกก่อตั้ง ด้วยการสร้างสถานีเก็บพลังงานแสงอาทิตย์ที่ดวงจันทร์ ซึ่งสามารถสร้างพลังงานได้แน่นอนตลอดเวลา เพราะไม่มีชั้นบรรยากาศกบปัด, อีกทั้งดวงจันทร์ด้านสว่างยังหันหน้าเข้าหาดวงอาทิตย์ตลอดเวลา เพื่อสะสมพลังงานที่ได้จนพอเพียงยังได้วิธีการ ส่งผ่าน

(Beam) เข้าสู่อวกาศในรูปของไมโครเวฟ บ้อน-ชายให้แก่โลกที่กำลังเกิดปัญหาด้านพลังงานอย่างหนัก

ยังมีผลการวิจัยที่คาดว่า บรรยากาศไร้แรงดึงดูด สภาพแวดล้อมของดวงจันทร์จะช่วยแก้ปัญหาให้แก่ผู้ป่วยจากโรคมะเร็งในเลือด/ผิวหนัง ได้มีสุขภาพดีขึ้นอีกด้วย เป็นอีกจุดขายเด่น เพื่อหารายได้มาหนุนโครงการยักษ์นี้

ดึงแห่งน้ำแข็งสร้างบรรยากาศ

เมื่ออาณานิคมดวงจันทร์ก่อร่างสร้างตัวเองได้เป็นผลสำเร็จ แนวทางต่อไปที่จะทำให้ผู้ดำเนินการกลายเป็นอัครมหาเศรษฐีแห่งสุริยะจักรวาลก็คือ การสร้างบรรยากาศ และแหล่งน้ำบนดวงจันทร์ ด้วยการส่งจรวด-ยานอวกาศ ไปลากเอาแห่งน้ำแข็งจากสะเก็ดดาว-ดาวหาง ที่ผ่านเข้ามาในเส้นทางโคจร หรือไกลออกไปที่ไทรตัน-วงแหวนรอบดาวเสาร์- ดาวเคราะห์น้อย

ทำเหมืองบนดาวเคราะห์น้อย

ที่ดาวเคราะห์น้อย นอกจากจะหาหนทางลากแห่งน้ำแข็งมาใช้ที่ดวงจันทร์แล้ว ยังตั้งเป้าว่าจะเป็นแหล่งสินแร่ที่สำคัญที่สุดในการทำเหมือง อาจไปตั้งตัวโรงงานที่ดวงจันทร์ หรือบนเศษส่วนของดาวเคราะห์น้อยนั้นๆ หากมีปริมาณมากพอ และไม่ก่อให้เกิดอันตราย แร่ธาตุที่จะได้มาทั้งหมด ไม่เพียงถูกนำมาขยายอาณานิคมบนดวงจันทร์เท่านั้น แต่จะเป็นหน่วยผลิตยานอวกาศใหม่ๆ แทนที่จะรอการก่อสร้างแต่เพียงบนโลกมนุษย์เท่านั้น จะเป็นแหล่งสร้างสิ่งมีชีวิตใหม่ๆ จากการนำเซลล์สิ่งมีชีวิตเดิมขึ้นไปผสม เพาะเลี้ยงใหม่ เป็นการหลีกเลี่ยงข้อกฎหมายที่มีอยู่บนพื้นผิวโลก ยิ่งเรื่องของการสร้างมนุษย์พันธุ์ใหม่ทีอาจแตกต่างไปจากมนุษย์โลกวันนี้ ช่วยให้แผนการสร้างโลกในความฝันเป็นจริงง่ายขึ้น เร็วขึ้น แต่ไม่ใช่บนพื้นผิวโลกเดิม

ยิ่งนับวัน ยิ่งใกล้เวลาที่มนุษย์จะก้าวไปสู่การเป็นเจ้าของจักรวาลเข้าทุกที